

Velecenjeni gospod Doropoljski!

V „Zvončku“ sem čitala, da Vam pišejo mnogi otroci. Tudi jaz sem Vam napisala malo pisemce. Pohajam II. razr. II. oddelka č.č. šolskih sester v Mariboru. Zložila sem tudi jaz pesem, ki Vam jo pošiljam.

Z odličnim spoštovanjem

Milica Stupanova,
učenka v Mariboru.

Pesem se glasi:

Naša muca.

Naša muca, pridna muca
miši pridno nam lovi.
Naša muca, rjava muca
krade tudi nam jedi.

Naša muca, lepa muca
rjavo glavico ima,
na trebuhu bele pike,
dobro to se ji poda.

Če ji je priložnost dana,
hitro smukne v klet in hram,
če se notri čuti sama,
kmalu kaj ukrade: ham!

Naša muca, pridna muca
pa poredna tudi vmes,
naša muca, rjava muca,
lepa muca je zares.

Odgovor:

Ljuba Milica!

Z veseljem priobčujem Tvojo čedno pesemco o mucici, ki si jo tako lepo opisala. Le še večkrat kaj podobnega!

*

Spoštovani gospod!

Zopet Vam pišem par vrstic. Zdaj sem že stara 13 let in obiskujem IV. razr. II. oddelka. Jako rada hodim v šolo, ker se učim mnogo koristnega za življenje. Tudi učitelje ako ljubim. Letos smo dobili novega go-

spoda učitelja; v začetku sem se ga jako bala. Nekateri učenci pravijo, da je preveč strog, a jaz mislim, da ne. Jako rada čitam, posebno „Zvonček“, posoja mi ga gospod učitelj. Najrajša prebiram lepe povesti, tudi Vaš kotiček mi jako ugaja. Jako rada bi znala nemški, ker je dandenes dobro, če kdo zna.

Srčno Vas pozdravlja

Neža Mesaričeva,
učenka v Majšpergu.

Odgovor:

Ljuba Neža!

Tvoje pismo mi priča, da imaš pravo spoznanje glede na pomen in važnost šolskega uka: ne za šolo, ampak za življenje se učimo. Iz tega spoznanja izvira tudi Tvoja pravična sodba o strogosti gospoda učitelja. Ta strogost ni morda sitnost in nadležnost, nego je njegova najboljša volja, da svoje učenke in učence opremi z vsem potrebnim znanjem, ki jim bo dobro služilo pozneje v življenju.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Oprostite, ker Vas nadlegujem s svojim pisanjem. Že večkrat sem se Vam namenila pisati, ali vedno sem si mislil: bom že drugokrat pisala. A sedaj sem prepričana, da z mojim odlašanjem ni nič.

Zatorej Vam hočem sedaj pisati kratko pisemce. Rada čitam Vaš „Zvonček“, ki mi ga mnogokrat posodi naš dobri gospod učitelj Alojzij Hofbauer. Posebno rada rišem. Še Vam bodem poročala marsikaj, pa tudi kako risbo Vam pošljem.

Prosim Vas, potisnite to moje kratko pisemce v svoj kotiček.

Iskreno Vas pozdravlja Vaša

Karolina Štravsova,
učenka IV. razreda v Dolu pri Hrastniku.

Odgovor:

Ljuba Karolina!

Res ni nič z odlaganjem. Kar si se namenila storiti, stori takoj, zakaj čim dlje

odlagáš, tem težje delo izvršiš V vsakem primeru se drži besed, ki pravijo: kar danes lahko storiš, ne odlagaj na jutri!

*

Čestiti gospod!

Za novo leto Vam voščim vse najboljše. Ker Vam še nisem nič pisal, Vam zdaj nekaj napišem. Star sem 8 let. Dne 11. oktobra je bilo eno leto, kar smo se preselili iz Rake v Gradac. Na Raki smo se večkrat igrali z Ronovo Valčko in Minko. Hodim v III. razred ljudske šole. Najbolj mi ugaja računstvo, petje in risanje. Najrajši hodim v šolo.

Imam 2 bratca Ivana in Vinka in sestrico Zofijo. Zofka hodi tudi v šolo in je pridna. Ima kakor jaz same ene. Ivan še ne hodi v šolo, ampak bolj zna vse, kakor Zofka. Oprostite, da nisem poslal novih naročnikov, ker tukaj niso zato.

Srčno Vas pozdravlja

Stanislav Krašovec,
učenec 3. razr. v Gradacu na Dolenjskem.

Odgovor:

Ljubi Stanislav!

Škoda, da se Ti ni posrečilo pridobiti „Zvončku“ nobenega novega naročnika. Morda pa sčasoma le koga pregovoriš, da si naroči naš list. Ako se Ti namera takoj ne posreči, ne smeš obupati, ampak moraš z nadejo na uspeh na novo delo!

*

Ljubecnjivi gospod Doropoljski!

Ker čitam v „Zvončku“ v Vašem kotičku, da Vam več deklic piše in ker mi je mama povedala, da imate otroke prav radi, sem se namenila, da Vam tudi jaz napišem par vrstic.

Hodim v III. razred ljudske šole v Vrdeli pri Trstu. Sedaj o Božiču smo priredili otroško zabavo pri nas doma. Nabrali smo po krajcarju 274 K za Družbo sv. Cirila in Metoda. Deklamovali, peli smo in igrali malo igrice.

Pred malim časom smo imeli otroško predavanje s slikami o „Petru nagajivčku“. Prav lepo je bilo. Imam več bratov in sestrâ, med temi je Boris, ki je posebno nagajiv. Voščim Vam srečno novo leto in se Vam zahvaljam za prijaznost.

Vdana

Solza Germekova,
Vrdele-Trst.

Odgovor:

Ljuba Solza!

Ker praviš, da imaš brata Borisa, ki je posebno nagajiv, bi se tisto predavanje s slikami o „Petru nagajivčku“ morda lahko imenovalo tudi z imenom Tvojega živahnega bratca. — Veseli me rodoljubna požrtvovalnost, ki jo kažeš v dejanju nasproti blagotvorni naši šolski družbi. Naj bi Te v tem pogledu posnemale vse zavedne mlade Slovenke!

Kotičkove risbe

Joško gre na lov